

ПОРАДИ ПЕДАГОГАМ ЩОДО ПРОФІЛАКТИКИ ДИТЯЧИХ СТРАХІВ

1. Уже на початку навчального року встановіть тісний контакт з батьками дітей, запишіть їхня побажання. Зафіксуйте і власні уявлення щодо проблем кожної конкретної дитини.
2. Коли в групу приходять новачки, дайте можливість іншим дітям самостійно пояснити новоприбулим правила поведінки. (Профілактика страху бути неприйнятним у колектив). Доручіть комусь із активних дітей розпитати новачка, ближче познайомитися з ним, а потім вже познайомте з ним усіх інших однокласників.
3. Ознайомлюючи дітей з правилами поведінки, проведіть гру-заняття, де можна використати ці правила. В такий спосіб кожна дитина зможе чітко уявити, що від неї вимагається. (Профілактика страху зробити щось не так, бути покараними)
4. Стежте, щоб встановлені правила не призводили до емоційного чи фізичного приниження когось із дітей його однолітками. (Профілактика страху бути неприйнятним у колектив)
5. Придумайте для окремих дітей умовний сигнал, який нагадував би їм про те, що вони зробили щось не так і треба негайно підкоритися правилу. (Профілактика та корекція страху неуспіху, страху бути висміяним)
6. Використовуйте умовні знаки, щоб сигналізувати не словом, а знаком про необхідність зміни поведінки на певний період, наприклад: говорити не можна – червоний прямокутник; говорити дозволяється – синій прямокутник тощо. (профілактика страху словесного покарання)
7. На заняттях використовуйте прийом гуманної особистісно орієнтованої педагогіки співпраці – «відповідь на вушко». (Профілактика страху неуспіху, неправильної відповіді)
8. Заохочуйте прагнення дітей використовувати набуті знання для самостійного розв'язання незнайомих завдань, даючи умовний сигнал: «час ризикувати» – коло поділене навпіл: одна половина червоного кольору, а друга – чорного. (Профілактика страху неуспіху, неправильної відповіді)
9. Обговорюйте разом з дітьми різноманітні способи виходу із ситуації, які сталися чи могли б статися у житті групи. Допоможіть дітям оцінити, якою мірою конструктивний вибір кожного з них.
10. Дайте дітям можливість визначити їхні страхи. Обговоріть з ними різноманітні випадки, які продемонстрували б те, чого вони бояться, насправді зовсім не страшно.
11. Створюйте умови, що сприяють встановленню та розвитку дружних, приятних стосунків між дітьми. (Профілактика страху самостійності, страху конфлікту)
12. Придумайте разом з дітьми різноманітні способи похвали чи вираження прихильності (оплески тощо)

